

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT • NR 84 • PAŹDZIERNIK 2020

W TYM NUMERZE:

1/ OBOWIĄZEK SPORZĄDZANIA DEKLARACJI TPR-C A TRANSAKcje ZWOLNIONE
Z OBOWIĄZKU DOKUMENTACYJNEGO

2/ 101 SKARG NA PRZEKAZYWANIE DANYCH DO USA
– POKŁOSIE SPRAWY SCHREMS II

3/ ODLICZENIE VAT OD KOSZTÓW WYKONANIA ROBÓT DROGOWYCH ZWIĄZANYCH
Z INWESTYCIĄ – WYROK TSUE C528/19 Z 16 WRZEŚNIA 2020 R.

4/ PRZYCHÓD Z NIEODPŁATNEGO PORĘCZENIA JEST CENĄ TRANSFEROWĄ
– WYROK WSA WE WROCŁAWIU I SA/WR 269/20

5/ OBNIŻENIE WYNAGRODZENIA W ZWIĄZKU Z COVID-19, A WYSOKOŚĆ ZASIĘKÓW

1. OBOWIĄZEK SPORZĄDZANIA DEKLARACJI TPR-C A TRANSAKcje ZWOLNIONE Z OBOWIĄZKU DOKUMENTACYJNEGO

Począwszy od 1 stycznia 2019 r. niektóre kategorie transakcji zostały zwolnione z obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej. Preferencję taką przewidziano m.in. dla transakcji zawieranych wyłącznie pomiędzy krajowymi podmiotami powiązаныmi, które za dany rok nie wykazały straty podatkowej i nie korzystały ze zwolnień wskazanych w ustawie (art. 11n pkt 1 UPDOP / art. 23z pkt 1 UPDOF).

Równocześnie, ustawodawca zastrzegł, iż transakcje objęte tym zwolnieniem należy objąć raportowaniem w formie informacji o cenach transferowych TPR-C / TPR-P (art. 11t ust. 1 pkt 2 UPDOP / art. 23zf ust. 1 pkt 2 UPDOF). Oznacza to, że nawet jeśli dany podatnik dzięki możliwości skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa powyżej, nie ma obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych, to będzie jednak zobowiązany do złożenia ww. informacji o cenach transferowych. Częste są również sytuacje, gdy podatnicy sporządzają dokumentację podatkową dla określonych transakcji (np. realizowanych z zagranicznymi podmiotami powiązаныmi), a inne transakcje mogą w dokumentacji pominąć na podstawie wspomnianego wyżej zwolnienia. Podatnicy ci w informacji o cenach transferowych będą jednak obowiązani wykazać wszystkie transakcje – zarówno objęte dokumentacją jak i zwolnione z obowiązku dokumentacyjnego (o ile przekraczają one progi wartościowe określone w przepisach o cenach transferowych). W odniesieniu do transakcji zwolnionych z obowiązku dokumentacyjnego w informacji o cenach transferowych podawane

są jednak jedynie ograniczone informacje, tj. typ i wartość transakcji. Nie ma natomiast konieczności prezentowania np. informacji dotyczących metody weryfikacji ceny, wyników analizy porównawczej itd.

Podsumowując, należy pamiętać, że zwolnienie z obowiązku dokumentacyjnego nie jest równoznaczne ze zwolnieniem z obowiązku składania informacji o cenach transferowych. Kwestia ta ma o tyle istotne znaczenie, że niezłożenie informacji TPR-C / złożenie jej po terminie / złożenie informacji niezgodnej ze stanem faktycznym jest zagrożone karą grzywny w wysokości do 720 stawek dziennych (art. 80e §1 kks).

Równocześnie przypominamy, że z uwagi na szczególne okoliczności związane z ogólnoswiatową pandemią koronawirusa COVID-19, w dniu 24 czerwca 2020 r. weszły w życie przepisy ustawy tzw. Tarczy 4.0, na mocy której przedłużono terminy do złożenia oświadczenia o sporządzeniu lokalnej dokumentacji podatkowej oraz informacji o cenach transferowych TPR-C / TPR-P w następujący sposób:

- do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r.,
- 3 miesiące – w przypadku gdy termin ten upływa w okresie od 1 października 2020 r. do 31 stycznia 2021 r.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Wolicka** lub **Łukasz Tarski**

• magdalena.wolicka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 65 • lukasz.tarski@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 63 •

– zachęcamy do kontaktu!

2. 101 SKARG NA PRZEKAZYWANIE DANYCH DO USA – POKŁOSIE SPRAWY SCHREMS II

Jeszcze zanim skutki wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Schrems II przeciwko Facebook Ireland Ltd. (C-311/18) zostały dokładnie przeanalizowane przez wszystkich administratorów danych osobowych, wobec części z nich austriacka organizacja non-profit NOYB powiązana z M. Schremssem wystosowała 101 skarg do unijnych organów właściwych ds. ochrony danych osobowych. W ocenie NOYB podmioty te, korzystając z takich narzędzi jak Google Analytics lub Facebook Connect, nadal bez podstawy prawnej przekazują do Google i Facebook'a informacje o każdej osobie, która odwiedziła ich stronę internetową. Na liście administratorów, wobec których wystosowano skargi znalazły się również polskie podmioty: TVN S.A., Telewizja Polska S.A., PKO BP, Grupa Interia.pl oraz Onet-RAS Polska Group.

Przypominamy, że w sprawie Schrems II TSUE uznał za nieważną decyzję wykonawczą Komisji Europejskiej (2016/1250) z 12 lipca 2016 r. w sprawie adekwatności ochrony zapewnianej przez Tarczę Prywatności UE-USA. Od dnia publikacji tego wyroku Tarcza Prywatności nie może już stanowić podstawy prawnej do przekazywania danych osobowych do USA.

TSUE wypowiedział się także o standardowych klauzulach umownych przyjętych przez Komisję Europejską, które również mogą stanowić podstawę transferu danych osobowych do państw trzecich. Klauzule te zachowały ważność, jednak zgodnie z wytycznymi TSUE w każdym przypadku transferu danych do państwa trzeciego należy dokonać oceny, czy ich

zastosowanie pozwala na zapewnienie odpowiedniego stopnia ochrony danych, w szczególności czy prawo państwa, do którego dane są przekazywane, pozwala na zapewnienie takiej ochrony. W razie potrzeby natomiast konieczne jest wprowadzenie dodatkowych środków zapewniających stosowną ochronę.

Europejska Rada Ochrony Danych utworzyła już specjalne grupy zadaniowe, które mają zająć się z jednej strony skargami wniesionymi w następstwie wyroku TSUE w sprawie Schrems II, z drugiej zaś przygotowaniem zaleceń, które pomogą administratorom w wykonywaniu ich obowiązku polegającego na wskazywaniu i wdrażaniu odpowiednich środków dodatkowych w celu zapewnienia należytej ochrony przy przekazywaniu danych do państw trzecich. NOYB zapowiada natomiast dalsze działania prawne przeciwko administratorom, którzy naruszają przepisy o ochronie danych osobowych, w szczególności w związku z transferem danych osobowych do USA.

Kluczowa jest zatem obecnie analiza dokonywanych transferów danych osobowych do państw spoza UE i EOG oraz weryfikacja istnienia podstaw prawnych dla takich transferów.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 68 •

- zachęcamy do kontaktu!

3. ODLICZENIE VAT OD KOSZTÓW WYKONANIA ROBÓT DROGOWYCH ZWIĄZANYCH Z INWESTYCJĄ - WYROK TSUE C528/19 Z 16 WRZEŚNIA 2020 R.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) wydał wyrok dotyczący możliwości odliczenia VAT w odniesieniu do rozbudowy drogi publicznej dokonanej w związku z inwestycją. Trybunał przesądził, że można odliczyć VAT od poniesionych przez inwestora kosztów wykonania robót drogowych, nawet jeżeli z drogi będą korzystały również inne podmioty niż inwestor. Przekazanie efektu robót gminie lub innej jednostce publicznej nie podlega przy tym opodatkowaniu VAT.

Sprawa dotyczyła niemieckiej spółki, która otrzymała w drodze decyzji zezwolenie na eksploatację kamieniołomu. Decyzję obwarowano m.in. warunkiem rozbudowy drogi gminnej, przy której leżał kamieniołom. Koszty rozbudowy poniosła spółka, która odliczyła zwiazany z tym VAT. W późniejszej kontroli organ podatkowy stwierdził, że przekazanie efektu robót gminie stanowi nieodpłatną dostawę podlegającą VAT i nakazał zapłatę podatku. W wyniku zaskarżenia decyzji, sąd niemiecki uznał, że nie nastąpiła nieodpłatna dostawa, ale równocześnie zakwestionował możliwość odliczenia VAT z uwagi na publiczny charakter drogi. Sąd wyższej instancji rozpatrując sprawę powziął wątpliwości co do zgodności wykładni przepisów niemieckich z prawem Unii i skierował pytania do TSUE.

Orzekając, TSUE w pierwszej kolejności przesądził, iż w opisaney sytuacji podatnik ma prawo odliczyć VAT. Trybunał wskazał, iż bez przeprowadzenia robót eksploatacja kamieniołomu, tak praktycznie jak i prawnie byłaby niemożliwa. Obiektywny związek z opodatkowaną działalnością podatnika był tu więc

oczywisty. Bez znaczenia był przy tym fakt, iż droga gminna była otwarta do nieodpłatnego użytku publicznego. Efekt ten bowiem wystąpił niejako przy okazji - roboty budowlane w zakresie rozbudowy drogi nie zostały zrealizowane na potrzeby gminy, lecz w celu dostosowania drogi do ruchu pojazdów ciężarowych generowanego w wyniku eksploatacji kamieniołomu. Trybunał w tym punkcie zastosował teorię drugiego planu (por. C126/14 Sveda UAB), zgodnie z którą VAT naliczony podlega odliczeniu, jeżeli tylko istnieje dostrzegalny związek z działalnością opodatkowaną VAT, nawet jeżeli dane wydatki równocześnie wiążą się z czynnościami niepodlegającymi VAT.

TSUE uznał również, iż opisane roboty drogowe nie stanowią transakcji odpłatnej w myśl prawa UE, z uwagi na brak wzajemności transakcji. Równolegle, Trybunał wskazał, że nie ma tu mowy o odpłatnej dostawie na rzecz gminy, ponieważ finalne przeznaczenie drogi przynosi korzyść głównie spółce.

Omawiany wyrok ma duże znaczenie dla polskiej praktyki. Potwierdza prawo do odliczenia VAT po stronie inwestorów w przypadku konieczności dokonania przebudowy węzłów drogowych czy innych robót uzgodnionych z gminami, w których powstają nowe zakłady czy inne inwestycje. Jednocześnie pozwala zasadniczo na przyjęcie, że takie przebudowy (w razie ich nieodpłatnego przekazania) nie podlegają VAT po stronie podatku należnego.

Na wszelkie pytania w przedmiotowej kwestii odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

4. PRZYCHÓD Z NIEODPŁATNEGO PORĘCZENIA JEST CENĄ TRANSFEROWĄ – WYROK WSA WE WROCŁAWIU I SA/WR 269/20

W opublikowanym niedawno uzasadnieniu do wyroku z dnia 22 lipca 2020 r. (I SA/Wr 269/20) Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu potwierdził, że nieodpłatne poręczenie udzielone przez podmiot powiązany stanowi transakcję kontrolowaną, zaś rozpoznany z tego tytułu przychód jest ceną transferową w myśl przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (CIT).

W sprawie spółka należąca do międzynarodowej grupy kapitałowej zawarła z niezależną instytucją finansową umowy m. in. kredytów inwestycyjnych. Zagraniczny podmiot powiązany udzielił jej nieodpłatnego poręczenia ww. finansowania. Na kanwie tych okoliczności podatnik zwrócił się do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (DKIS) z pytaniem, czy spółka, która nie uiszcza wynagrodzenia na rzecz akcjonariusza i jednocześnie rozpoznaje przychód z tytułu nieodpłatnego poręczenia, skalkulowany na podstawie rynkowych stawek, będzie uprawniona do złożenia oświadczenia o stosowaniu cen rynkowych w zawartych transakcjach kontrolowanych. Spółka stanęła na stanowisku, że będzie jej przysługiwało prawo do złożenia takiego oświadczenia, albowiem nieodpłatne poręczenie stanowi transakcję kontrolowaną, w której - z uwagi na nieodpłatność poręczenia - ceną transferową będzie rezultat finansowy w postaci rozpoznanego przychodu.

Fiskus uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. W jego ocenie brak jest w ustawie o CIT definicji transakcji, co uzasadnia odwołanie się do wykładni językowej

tego pojęcia oraz definicji zawartej w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. W konsekwencji należałoby uznać za transakcję wyłącznie te umowy, w wykonaniu których dokonywana jest co najmniej jedna płatność. Jednocześnie DKIS zgodził się ze Spółką, że udzielenie nieodpłatnego poręczenia podlega opodatkowaniu, przy czym samo naliczony CIT nie stanowi ceny transferowej, gdyż powoduje ono odmienne skutki finansowe i podatkowe od odpłatnego poręczenia. W rezultacie DKIS odmówił spółce prawa do złożenia oświadczenia o stosowaniu cen ustalonych na warunkach rynkowych.

WSA we Wrocławiu odmówił racji organowi. W ocenie sądu fiskus dokonał wadliwej wykładni przepisów ustawy o CIT definiujących transakcję kontrolowaną oraz cenę transferową. Przepisy te wprost wskazują, że transakcją kontrolowaną są działania stron o charakterze gospodarczym, zaś ceną transferową jest również rezultat finansowy transakcji, który należy rozumieć jako efekt zakończonej transakcji. Należy zatem przyjąć, że nieodpłatne poręczenie jest transakcją kontrolowaną, a rozpoznany z tego tytułu przychód stanowi cenę transferową. W ocenie sądu transakcje o charakterze nieodpłatnym mogą być objęte obowiązkiem dokumentacyjnym (tak też np. NSA w wyroku II FSK 1314/18), a zatem nie można jednocześnie twierdzić, że brak jest podstaw do składania oświadczenia w przedmiocie rynkowego charakteru cen.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Knapik**

• katarzyna.knapik@taxpoint.pl • tel. 664 717 349 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. OBNIŻENIE WYNAGRODZENIA W ZWIĄZKU Z COVID-19, A WYSOKOŚĆ ZASIŁKÓW

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej: ustawa zasiłkowa), co do zasady, podstawę wymiaru zasiłku stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy poprzedzających miesiąc w którym powstała niezdolność do pracy. Jednak zgodnie z art. 40 ww. ustawy, w przypadku zmiany wymiaru czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy, jeżeli zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy lub w 12 miesiącach poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.

W praktyce oznaczało to, że w przypadku skorzystania przez pracodawcę, u którego wystąpił spadek obrotów w związku z COVID-19 z możliwości obniżenia wymiaru czasu pracy na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm., dalej: Tarczy Antykryzysowej), podstawa wymiaru świadczeń dla niektórych pracowników mających prawo do świadczenia chorobowego lub macierzyńskiego, była liczona już od obniżonego wynagrodzenia.

Ustawa z dnia 7 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania społeczno-gospodarczym skutkom COVID-19 wprowadziła wyjątek

od tych zasad dodając do przepisów Tarczy Antykryzysowej przepis art. 31zyl3, zgodnie z którym przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przysługujących osobom, którym obniżono wymiar czasu pracy na podstawie przepisów art. 15g, 15zf, 15gb bądź 15zzzzz ust. 2 Tarczy Antykryzysowej nie stosuje się przepisu art. 40 ustawy zasiłkowej, gdy:

- 1) obniżenie wymiaru czasu pracy lub wprowadzenie mniej korzystnych warunków zatrudnienia nastąpiło w okresie wcześniej pobieranego zasiłku oraz
- 2) między okresami pobierania wcześniejszego i kolejnego zasiłku nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż trzy miesiące kalendarzowe.

Nowe regulacje weszły w życie z dniem 9 października z mocą od dnia wejścia w życie przepisów umożliwiających obniżenie wymiaru czasu pracy pracownikom. Za okres przed dniem wejścia w życie nowelizacji, świadczenie podlega ponownemu przeliczeniu na wniosek świadczeniobiorcy, jeżeli zostało wypłacone na podstawie dotychczasowych przepisów i jest niższe niż świadczenie ustalone zgodnie z nowelizacją.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.p • tel. 12 622 76 68 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp-z-o-o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •